

I § 92 omhandles Afladerens Pligter ved Leveringen af let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt Gods. I § 97 fastslaaes Afladerens Erstatningspligt for Skade, forårsaget af det af ham leverede Gods — forøvrigt selv om dette ikke er af den i § 92 nævnte særlige Beskaffenhed —. I § 119 gives der Bortfragteren Ret til under visse Omstændigheder at losse, uskadeliggøre eller tilintetgøre farligt Gods uden Pligt til at betale Erstatning, og i § 125 omhandles Pligten til at betale Fragt for saadant Gods.

Det i Forslaget anvendte Udtryk „Let antændeligt, eksplosivt eller andet farligt Gods“ svarer til den af Konossements-Konventionen benyttede Terminologi, se Konossementslov-Forslagets § 4, Punkt 6, men dækker i Realiteten over det samme, der i Sølovens § 115 er betegnet som „Gods, hvis Beskaffenhed medfører Fare eller Risiko for Skibet eller den øvrige Ladning“.

I det Omfang, der ved offentligretlige Forskrifter er givet Bestemmelser om Transport til Søs af farligt Gods, maa disse selv sagt følges saavel af Aflader som af Bortfragter, men disse Regler berører ikke det kontraktmæssige Forhold mellem Parterne.

I de finske, norske og svenske Forslag er der til §§ 92 og 119 føjet en Bestemmelse om, at Afladeren, hvis der ellers bliver leveret Gods af en saadan Beskaffenhed, at dets Medtagelse kan medføre Fare eller Ulempe for Menneskeliv, Skib eller Ladning, skal give Meddelelse ogsaa herom, hvis dette Forhold er ham bekendt. Bestemmelsen vil faa Anvendelse f. Eks. paa Krigskontrabande.

Fra dansk Side har man imidlertid ikke ment at burde optage denne Bestemmelse, der sammenholdt med de foran nævnte, i Forbindelse med § 92 staaende Paragraffer synes at give Bortfragteren en gunstigere Retsstilling, end der med Rette kan tilkomme ham. Bortfragteren kan, naar Konossement udstedes, altid forlange angivet Godsets Beskaffenhed, og naar denne angives rigtigt, maa Afladeren i Almindelighed være berettiget til at gaa

ud fra, baade at Bortfragteren har det fornødne Varekendskab til at kunne behandle Varen rigtigt, og at han selv har eller kan skaffe sig Kendskab til, om Varen er Kontrabande.

Til § 93.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 143. Den der givne Regel, at Værdien af Penge, Værdipapirer og Kostbarheder skal opgives, for at der kan blive Spørgsmaal om Erstatning, hvis Bortfragteren ikke overholder sin Pligt til Omsorg for Godset, er dog ikke optaget i Udkastet, idet man har ment, at det maa være tilstrækkeligt, at Bortfragterens Opmærksomhed henledes paa Godsets særegne Beskaffenhed.

Afladerens Undladelse af at give de her krævede Oplysninger vil efter Forslagets § 118 kunne medføre, at Bortfragteren bliver uden Ansvar for Skade paa eller Tab af Godset.

Til § 94.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 124. Afladeren har herefter som hidtil Ret til, efterhaanden som Godset leveres, at faa Kvittering for Godset. Kvitteringen, der sædvanlig kaldes Styrmandskvittering (mate's receipt), kan gives enten af Skibsføreren, Styrmanden, der saaledes paa dette Omraade har en særlig Stillingsfuldmagt, eller den, der ellers har faaet særlig Bemyndigelse dertil, f. Eks. Rederens Lagerforvalter eller Pladsformand.

Bestemmelsen i Sølovens § 124 om, at saadanne Styrmandskvitteringer skal tilbageleveres, naar Konossement udstedes, eller hvis Godset forinden udlosses, er udeladt. Tilbageleveringen af disse Kvitteringer kan ikke anses som nødvendig af Hensyn til Bortfragteren, thi Kvitteringerne kan ikke anses som negotiable Dokumenter, ved hvis Overdragelse Retten til Godset skulde kunne overdrages. Ej heller er de nødvendige som Legitimation for at kunne kræve Konossement udstedt. Hertil kommer, at det af Bevishensyn vil kunne være af Interesse for Afladeren at faa Lov til at beholde disse Kvitteringer, ogsaa efter